

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la admiterea recursului declarat de Nicolae Ursu, reprezentat de avocatul Alexandru Savva,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Ursu împotriva lui Nicoleta Levițchi-Ursu, cu privire la desfacerea căsătoriei, partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respinge apelul declarat de Nicolae Ursu, s-a admis apelul declarat de Nicoleta Levițchi-Ursu, s-a casat parțial hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central, în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral ca neîntemeiate pretențiile lui Nicolae Ursu,

(Dosarul nr. 2ra-1156/23

PIGD Nr. 2-22002467-01-2ra-11082023)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023. Neelucidarea tuturor circumstanțelor cauzei. Aplicarea eronată a normelor de drept material, precum și aprecierea arbitrară a probele prezentate de către participanții la proces. Partajul bunurilor comune în devălmășie a soților poate avea loc prin încasarea cotei din mijloacele bănești comune de la soțul care le-a folosit unipersonal, în afara intereselor familiei.

Au examinat anterior cauza judecătorei:

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (Eugeniu Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Ion Secrieru, Victoria Sîrbu, Vitalie Cotorobai)

24 septembrie 2025

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Nicolae Ursu, reprezentat de avocatul Alexandru Savva,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 06 ianuarie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.6, vol.I), Nicolae Ursu s-a adresat către Judecătoria Orhei, sediul Central, cu cerere de chemare în judecată împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, determinarea și delimitarea cotelor-părți a lui Nicolae Ursu în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din depunerile bănești aflate pe contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A. în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu, încasarea din contul Nicoletei Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu a sumei de 12500 euro, conform cursului oficial al BNM la data încasării, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă-parte din depunerile bănești din contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 22 septembrie 2019 a încheiat căsătoria cu Nicoleta Levițchi-Ursu, înregistrată de Primăria XXXXXXXX, r-nul XXX și trecut în Registrul actelor de stare civilă cu nr. XX.

3. A mai relatat că după încheierea căsătoriei, între părți au apărut diferențe ireconciliabile de caracter, valori, cultură și lipsă evidentă de afecțiune din partea pârâtei. A accentuat că relațiile de familie între soți au eșuat definitiv și din împrejurările care s-au stabilit, este clar că nimeni nu mai pretinde la menținerea acestora, iar conviețuirea împreună pe viitor este imposibilă.

4. La 14 februarie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.24, vol.I), Nicolae Ursu, reprezentat de avocatul Alexandru Savva, a depus o cerere prin care și-a majorat numărul și cuantumul pretențiilor, comunicând că pe parcursul relațiilor de căsătorie, la B.C. „MAIB” S.A., pe numele soției Nicoleta Levițchi-Ursu a fost deschis un cont bancar, pe care la diferite intervale de timp au fost vărsate diferite sume bănești. La propunerea sa de a i se stabili și distribui cota-parte, ce-i revine din drepturile comune, Nicoleta Levițchi-Ursu a refuzat.

5. Astfel, a solicitat desfacerea căsătoriei cu Nicoleta Levițchi-Ursu, determinarea și delimitarea cotei-părți în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din depunerile bănești, aflate pe contul bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la BC „MAIB” SA (f.d.16/18, vol.I).

6. Ulterior, la 11 iulie 2022, reclamantul a mai depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat să fie desfăcută căsătoria cu

Nicoleta Levițchi-Ursu, să fie determinată și delimitată cota-parte a lui Nicolae Ursu în mărime de ½ cotă-parte ideală din depunerile bănești aflate pe contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A. în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu, încasarea din contul Nicoletei Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu a sumei de 12500 Euro, conform cursului oficial al BNM la data încasării, ceea ce constituie ½ cotă-parte din depunerile bănești din contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.101/103, vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

7. Prin hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central, acțiunea înaintată de Nicolae Ursu s-a admis parțial. S-a desfăcut căsătoria dintre Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, încheiată la 22 septembrie 2019, înregistrată de Primăria satului XXXXX, raionul XXXX, cu numărul XX. S-a încasat de la Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul statului, taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, în mărime de 500 % din cota procentuală fixă, calculată în unități convenționale, adică câte 100 (una sută) lei de la fiecare. S-au determinat cotele-părți ideale din mijloacele financiare în sumă de 367304,77 de lei din contul de depozit nr.XXXXXX/MDL (000XXXX), deschis și deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., cu atribuirea a câte 1/2 cotă-parte ideală Nicoletei Levițchi-Ursu și lui Nicolae Ursu. S-a partajat averea comună în devălmășie a soților, și anume mijloacele bănești în sumă de 367 304,77 de lei, care s-au aflat în contul bancar deschis pe numele pârâtei Nicoleta Levițchi-Ursu, la B.C. „MAIB” S.A., nr. contului XXXXXX/MDL (XXXX), în mod egal, Nicoletei Levițchi-Ursu suma de 183 652,38 de lei și lui Nicolae Ursu suma de 183652,38 de lei. S-a încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul lui Nicolae Ursu, suma de 183 652,38 de lei. S-a încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul lui Nicolae Ursu, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, în sumă de 5609,57 de lei. În rest, pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru revendicarea ce ține de desfăcerea căsătoriei, s-au respins ca fiind neîntemeiate (f.d.167; 176/179, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

8. La 24 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal (f.d.175/a, vol.I), avocatul Alexandru Savva, acționând în numele și interesele lui Nicolae Ursu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 25 noiembrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central (f.d.175, vol.I), iar la 26 decembrie 2022 a expediat prin intermediul poștei terestre cererea de apel desfășurată, astfel, în baza temeiurilor de fapt și de drept a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond în partea pretențiilor respinse cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii (f.d.189/190, vol.I).

9. La 25 noiembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal (f.d.174/a, vol.II), avocatul Ivan Turceac, acționând în numele și interesele pârâtei Nicoleta Levițchi-Ursu, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii din 25

noiembrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central (f.d.173/174, vol.II), iar la 13 martie 2023, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău a prezentat cererea de apel desfășurată, astfel, în baza temeiurilor de fapt și de drept a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, în această parte a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor lui Ursu Nicolae către Nicoleta Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei (f.d. 201/205, vol.I).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ursu Nicolae. S-a admis apelul declarat de Nicoleta Levițchi-Ursu. S-a casat parțial hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central, în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins integral, ca neîntemeiate, pretențiile lui Nicolae Ursu împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei. S-a încasat de la Nicolae Ursu în beneficiul Nicoletei Levițchi-Ursu taxa de stat în sumă de 4207,00 de lei achitați pentru examinarea apelului (f.d.217; 218/222, vol.I).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

11. La 21 mai 2023, prin intermediul poștei terestre, avocatul Alexandru Savva, acționând în interesele lui Nicolae Ursu a declarat recurs împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea instanței de fond în partea pretențiilor respinse, și emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de Nicolae Ursu.

12. În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocându-se că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au aplicat prevederile art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă și au respins cererea reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată sub forma de taxă de stat achitată la depunerea acțiunii de desfacere a căsătoriei, or, chiar prin cererea de chemare în judecată, Nicolae Ursu a invocat că cu Nicoleta Levițchi-Ursu nu există un acord cu privire la desfacerea căsătoriei, există neînțelegeri referitoare la partajul proprietății comune în devălmășie, fapt recunoscut de reprezentantul pârâtei în fața instanței de fond.

12.1. Cu privire la partajul bunurilor a invocat că Nicolae Ursu a explicat atât în instanța de fond cât și în instanța de apel că în cursul căsătoriei cu Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., pe numele ultimei a fost deschis un cont bancar de depozit nr. XXXXXXXXX/MDL (000XXXX), pe care, la diferite intervale de timp au fost vărsate/plasate diferite sume bănești, până la suma de 367 304,77 de lei, în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu.

12.2. A mai susținut că în tot timpul aflării în căsătorie cu Nicoleta Levițchi-Ursu, Nicolae Ursu a desfășurat activitate de muncă, a avut venituri, a realizat transferuri bănești în interesul intimei, contribuind astfel la dobândirea economiilor. Însă, la solicitarea lui Nicolae Ursu de a i se stabili și distribui cota care îi revine din depunerile comune Nicoleta Levițchi-Ursu a refuzat, iar la 10 ianuarie 2022 Nicoleta Levițchi-Ursu a închis contul bancar de depozit nr. XXXXXXXX/MDL (000XXXXX) deschis anterior la B.C. „MAIB” S.A., a ridicat unipersonal depunerile, fără a repartiza/partaj a cota parte din mijloace care îi revin și lui Nicolae Ursu.

12.3. Drept urmare, a considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, motiv din care pretinde că de către acestea au fost încălcate normele de drept material și de drept procedural, în legătură cu ce consideră că este necesar ca instanța de recurs să caseze hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul Central și decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău în partea pretențiilor respinse, ca fiind neîntemeiată cu emiterea în acea parte a unei noi hotărâri în acea parte prin care să fie dispusă admiterea integrală a cererii de chemare în judecată depusă de Nicolae Ursu către Nicoleta Levițchi-Ursu privind desfacerea căsătoriei, partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

13. Ulterior, la 29 ianuarie 2024, avocatul Alexandru Savva, acționând în interesele lui Nicolae Ursu a depus argumente suplimentare (considerații) la recursul declarat împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat în baza temeiurilor de fapt și de drept casarea parțială a hotărârii instanței de fond în partea pretențiilor respinse, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral acțiunea înaintată de Nicolae Ursu, precum și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat achitată la înaintare a prezentului recurs (f.d.12/21, vol.II).

14. La 10 septembrie 2025, avocatul Alexandru Savva, acționând în interesele lui Nicolae Ursu a depus argumente suplimentare (considerații) la recursul declarat împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău (f.d.59/62, vol.II).

15. În motivarea suplimentului la recurs, Nicolae Ursii a invocat că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că mijloacele bănești au fost ridicate unipersonal de Levițchi-Ursu Nicoleta din contul depozit bancar, fără acordul lui Nicolae Ursu, ultimul nu a cunoscut despre ridicarea mijloacelor financiare de către Nicoleta Levițchi-Ursu, că Nicolae Ursu nu a fost prezent în data și locul la care s-a realizat ridicarea mijloacelor financiare de către Nicoleta Levițchi-Ursu, iar Nicolae Ursu nu și-a exprimat sub nici o formă nici un pretins acord cu privire la ridicarea mijloacelor financiare din cont, modul de administrare a acestora.

15.1. Pe de altă parte, a mai susținut că Nicoleta Levițchi-Ursu nu a prezentat nici o dovadă a faptului că Nicolae Ursu ar fi cunoscut despre

ridicarea mijloacelor financiare de către Nicoleta Levițchi-Ursu, că ar fi fost prezent în data și locul la care s-a realizat ridicarea mijloacelor financiare de către Nicoleta Levițchi-Ursu, că și-a manifestat într-un mod sau altul pretinsul acord cu privire la ridicarea mijloacelor financiare din cont, și nici probe cu privire la modul de administrare a mijloacelor extrase din cont.

15.2. La fel, a menționat că din materialele cauzei rezultă cert că Nicolae Ursu în calitate de reclamant la 06 ianuarie 2022, prin intermediul poștei terestre, Nicolae Ursu s-a adresat către Judecătoria Orhei, sediul Central, cu cerere de chemare în judecată împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, determinarea și delimitarea cotelor-părți a lui Nicolae Ursu în mărime de ½ cotă-parte ideală din depunerile bănești aflate pe contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A. în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu, iar ultima la 10 ianuarie 2022 a extras suma de 367 304,77 de lei și închis contul bancar de depozit nr. XXXXX/MDL (XXXXX) deschis anterior la BC „MAIB” SA, unipersonal fără a repartiza/partaja cota parte din mijloace care îi revin lui Nicolae Ursu.

15.3. În acest sens, a susținut că instanța de apel eronat a interpretat dreptul de proprietate în cazul recurentului, or, dreptul de proprietate constituie o realitate juridică garantată de art. 46 alin. (1) din Constituția RM, art. 501, alin. (1) și (2) din Codul civil și protejată de art. 1 din Protocolul nr. 1 al CEDO, art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului.

ASPECTE DE PROCEDURĂ ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 16 martie 2023, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul oficiului poștal, a expediat în adresa intimatei, copia recursului declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, creând astfel participanților la proces condiții egale de a cunoaște modul de derulare a procedurii în recurs, cât și le-a acordat, întru asigurarea respectării principiilor contradictorialității și disponibilității în drepturi, posibilitatea de depunere a referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea anexată la materialele dosarului (f.d.9, Vol.II).

17. La 19 septembrie 2025, Curtea Supremă de Justiție, prin intermediul poștei electronice a expediat la adresa electronică indicată ca date de contactat în cererea de apel nemotivată depusă de avocatul Ivan Turceac, care acționa în interesele Nicoletei Levițchi-Ursu (f.d.173, vol.I) pentru cunoștință copia argumentelor suplimentare (considerații) depuse de avocatul Alexandru Savva în interesele lui Nicolae Ursu la recursul declarat împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexată la materialele cauzei (f.d.66, vol.II).

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

18. Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat

în vigoare la 01 septembrie 2023. În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

19. Recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, împotriva deciziei din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

20. Art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept: f) să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe;”

21. Art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementa că:

„Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța de judecată: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.”

22. Art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, reglementa că:

„Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

23. Art. 117 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Probe în cauze civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.”

24. Art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”

25. Art.121 din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.”

26. Art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, stabilește că:

„Instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”

27. Art.5 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.”

28. Art.9 alin.(1) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, reglementa că:

„(1) Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

29. Art.10 alin.(1)–(2) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară. Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.”

30. Art.12 din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.”

31. Art.13 alin.(1)-(3) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive. Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.”

32. Art.14 alin. (1)-(2) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat. Alin. (2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.”

33. Art.15 alin. (1) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.”

34. Art. art. 19 alin. (1) din Codul familiei, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Bunurile dobândite de către soi în timpul căsătoriei sânt supuse regimului proprietății în devălmășie.”

35. Art.20 alin.(1)-(3) din Codul familiei, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Bunurile dobândite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației. Sânt proprietate în devălmășie bunurile procurate din contul: a) veniturilor obținute de fiecare dintre soți din: - activitatea de muncă; - activitatea de întreprinzător; - activitatea intelectuală; b) premiilor, indemnizațiilor și altor plăți, cu excepția celor care au un caracter de compensare (ajutor material, despăgubire pentru vătămarea sănătății etc.); c) altor mijloace comune. Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participare în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobândite în timpul căsătoriei, chiar dacă sânt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți. Dreptul la proprietate în devălmășie se extinde și asupra soțului care nu a avut un venit propriu, fiind ocupat cu gospodăria casnică, cu educația copiilor sau din alte motive temeinice. Sânt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobândite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia. Instanța judecătorească este în drept, în baza cererii soțului interesat care nu este vinovat de desfacerea căsătoriei, să declare bunurile dobândite de către el în perioada cât soții au dus gospodării separate proprietate a acestuia.”

36. Art.25 alin. (1)-(3) din Codul familiei, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, la cererea oricărui dintre soți. Proprietatea în devălmășie poate fi împărțită în baza acordului dintre soți. În caz de neînțelegere, determinarea cotei-părți a fiecărui soț în proprietatea în devălmășie, precum și împărțirea acesteia în natură, se face pe cale judecătorească.”

37. Art.26 din Codul familiei, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că

„La împărțirea proprietății în devălmășie a soților și determinarea cotelor-părți din aceasta, părțile soților sânt considerate egale dacă contractul matrimonial nu prevede altfel. Instanța judecătorească este în drept să diferențieze cotele-părți în proprietatea în devălmășie a soților, ținând cont de interesele unuia dintre soți și/sau de interesele copiilor minori. La împărțirea proprietății în devălmășie a soților, datoriile comune se împart între ei proporțional cotelor-părți ce le-au fost repartizate.”

38. Art.37 alin. (3) din Codul familiei, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, reglementa că:

„Instanța de judecată desface căsătoria dacă va stabili, că păstrarea familiei și conviețuirea soților în continuare este imposibilă.”

39. Art.453 din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

„(1) Patrimoniul reprezintă totalitatea drepturilor și obligațiilor patrimoniale (care pot fi evaluate în bani), privite ca o sumă de valori active și pasive legate între ele, aparținând unor persoane fizice și juridice determinate. Toate bunurile persoanei fizice sau juridice fac parte componentă a patrimoniului ei.”

40. Art.500 alin.(1)–(6) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

„(1) Proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. (2) Dreptul de proprietate este perpetuu. (3) Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terț. (4) Dreptul de folosință include și libertatea persoanei de a nu folosi bunul. Poate fi instituită prin lege obligația de folosire dacă nefolosirea bunurilor ar contraveni intereselor publice. În acest caz, proprietarul poate fi obligat fie să folosească el însuși bunul ori să-l dea în folosință unor terți în schimbul unei contraprestații corespunzătoare. (5) Particularitățile dreptului de folosință a terenurilor agricole se stabilesc prin lege. (6) Proprietarul este obligat să îngrijească și să întrețină bunul ce-i aparține dacă legea sau contractul nu prevede altfel.”

41. Art.543 alin.(1)-(2) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

(1) Proprietatea este comună în cazul în care asupra unui bun au drept de proprietate doi sau mai mulți titulari. (2) Proprietatea comună poate apărea în temeiul legii sau în baza unui act juridic.

42. Art.544 alin.(1)-(2) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

„(1) Proprietatea comună poate fi caracterizată prin delimitarea cotei fiecărui proprietar (proprietate pe cote-părți) sau prin nedelimitarea cotelor-părți (proprietate în devălmășie). (2) Dacă bunul este comun, proprietatea pe cote-părți se prezumă pînă la proba contrară.”

43. Art.567 alin.(1)-(2) din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

„(1) În cazul în care dreptul de proprietate aparține concomitent mai multor persoane fără ca vreuna dintre ele să fie titularul unei cote-părți ideale din bunul comun, proprietatea este comună în devălmășie.

(2) Proprietății comune în devălmășie se aplică în modul corespunzător dispozițiile cu privire la proprietatea comună pe cote-părți dacă prezenta secțiune nu prevede altfel.”

44. Art.571 din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, prevedea că:

„Partajul bunului proprietate comună în devălmășie între coproprietarii devălmași se va face proporțional aportului fiecăruia la dobândirea bunului. Până la proba contrară, aportul coproprietarilor devălmași este prezumat a fi egal.”

45. Art.572 din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că:

„Bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei sînt proprietatea lor comună în devălmășie dacă, în conformitate cu legea sau contractul încheiat între ei, nu este stabilit un alt regim juridic pentru aceste bunuri. Orice bun dobândit de soți în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmășie pînă la proba contrară. În cazul în care bunul comun reprezintă un drept care, conform legii, se dobîndește prin înregistrare într-un registru de publicitate, iar dreptul este înregistrat doar în folosul unuia dintre soți, oricare dintre soți poate cere să se noteze în registrul de publicitate calitatea aceluia drept de bun comun al soților. În lipsa acestei notări, față de terțul dobînditor al dreptului înregistrat ori al unei grevări asupra aceluia drept nu se poate invoca calitatea lui de bun comun al soților, cu excepția cazului în care se va demonstra că dobînditorul a cunoscut această calitate pe altă cale.”

46. Art.574 din Codul civil, în redacția legii la momentul adresării cu prezenta acțiune în instanța de judecată, statua că,

„În cazul partajului bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, părțile lor se consideră egale. Bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților pot fi partajate atât la divorț, cât și în timpul căsătoriei. Partajul bunurilor comune în timpul căsătoriei nu afectează regimul juridic al bunurilor care vor fi dobândite în viitor.”

47. Art.82 alin.(1) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.”

48. Art. 90 lit. g), i) și l) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„Din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de efectuare a expertizei; cheltuielile de asistență juridică; alte cheltuieli necesare, suportate de instanță și de participanții la proces.”

49. Art. 94 alin.(1) din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar părâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

50. Art. 434 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

51. Așadar, cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 28 octombrie 2022 (f.d.217, vol.I).

52. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2023, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la 27 iulie 2023, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 227, vol.I).

53. Astfel, recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, la 25 mai 2023, anterior recepționării deciziei integrale se consideră depus în termenul stabilit de norma enunțată la pct. 48 din prezenta încheiere.

MOTIVAREA INSTANȚEI DE RECURS

54. Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, în coroborare cu normele de drept aplicabile speței, în special a art. 445 alin. (1) lit. f), art. 432 din Codul de procedură civilă, în redacția Legii la momentul declarării prezentului recurs (a se vedea pct.18/19), Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, de a casa decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău și de a menține hotărârea

din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul Central, din motivele ce succed.

55. Din criticile aduse în recursul formulat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție identifică, în esență, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, prin prisma art.432 alin.(2) din Codul de procedură civilă, în partea aplicării normelor de drept material, neconstatarea și neelucidarea pe deplin a circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei civile și aprecierea arbitrară a probele prezentate de către participanții la proces, în coroborare cu circumstanțele cauzei și emiterea soluției de către instanța de apel, insistând la soluționarea acestui aspect, prin menținerea hotărârii primei instanțe.

56. În acest sens, instanța de recurs reține că din suportul probator prezent la materialele cauzei rezultă că inițial, la 06 ianuarie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.6, vol.I), Nicolae Ursu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Nicoleta Levițchi-Ursu, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată între Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu la 22 septembrie 2019, înregistrată de Primăria satului XXXX, raionul XXXX, cu numărul XX, iar la 14 februarie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.24, vol.I), a înaintat o cerere de concretizare și majorare a cuantumului pretențiilor, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, determinarea și delimitarea cotelor-părți a lui Nicolae Ursu în mărime de $\frac{1}{2}$ cotă-parte ideală din depunerile bănești aflate pe contul de depozit bancar deschis pe numele Levițchi-Ursu Nicoletei la B.C. „MAIB” S.A. în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu, încasarea de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu a sumei de 12500 euro, conform cursului oficial al BNM la data încasării, ceea ce constituie $\frac{1}{2}$ cotă-parte din depunerile bănești din contul de depozit bancar deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., în perioada aflării în căsătorie cu Nicolae Ursu și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.16/18, vol.I).

57. La fel, instanța de recurs reține că potrivit comunicatului informativ emis de SA „MAIB” și anexelor prezentate, instanța conchide că la 25 septembrie 2020, Nicoleta Levițchi Ursu a deschis contul curent de depozit în lei, cont nr. XXXXX/MDL, cu o sumă inițială de 140 000,00 de lei, iar, ulterior, 24 mai 2021, ultima a transferat pe contul nr. XXXXX/MDL suma de 139810,47 de lei și 95189,53 de lei. Astfel, la 24 mai 2021, suma totală a depunerilor bănești a constituit 375 000,00 de lei.

58. La 10 ianuarie 2022, după reținerea dobânzii de către instituția financiară, Nicoleta Levițchi-Ursu a retras numerarul rămas în cont, în sumă de 367304,77 de lei (f.d.43).

59. Prin urmare, instanța de recurs reține că Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi Ursu au înregistrat căsătoria la 22 septembrie 2019 (f.d.4), iar mijloacele bănești, ce se solicită a fi partajate, au fost depuse pe contul bancar nr. XXXXXXXXX/MDL, deschis pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu, în perioada căsătoriei.

60. De asemenea, potrivit comunicatului informativ, parvenit de la instituția bancară, se atestă că mijloacele bănești în sumă de 367304,77 de lei, au fost extrase de către Nicoleta Levițchi-Ursu în timpul căsătoriei, și anume la data de 10 ianuarie 2022 (în aceeași zi cu înregistrarea prezentei cereri de chemare în judecată remisă de Nicolae Ursu prin intermediul poștei terestre în adresa Judecătoria Orhei, sediul Central, recepționată de ultima la 10 ianuarie 2022 și înregistrată sub nr.272).

61. Judecătoria Orhei, sediul Central, fiind investită cu judecarea cauzei în fond, la 28 octombrie 2022 a hotărât admiterea parțială a cererii de chemare în judecată depusă de către Nicolae Ursu împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu cu privire la desfacerea căsătoriei, partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și compensarea cheltuielilor de judecată, și anume: A desface căsătoria dintre Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, încheiată la 22 septembrie 2019, înregistrată de Primăria satului XXXXX, raionul XXX, cu numărul XX. A încasa de la Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul statului, taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, în mărime de 500 % din cota procentuală fixă, calculată în unități convenționale, adică câte 100,00 (una sută) lei de la fiecare. A determinat cotele-părți ideale din mijloacele financiare în sumă de 367 304, 77 de lei din contul de depozit nr. XXXXXX/MDL (0004087289), deschis și deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., cu atribuirea a câte 1/2 cotă-parte ideală Nicoletei Levițchi-Ursu și lui Nicolae Ursu. A partajat averea comună în devălmășie a soților, și anume mijloacele bănești în sumă de 367 304,77 de lei, care s-au aflat în contul bancar deschis pe numele pârâtei Nicoleta Levițchi-Ursu, la B.C. „MAIB” S.A., nr. contului XXXXXX/MDL (000XXXXX), în mod egal, Nicoletei Levițchi-Ursu suma de 183 652,38 de lei și lui Nicolae Ursu suma de 183 652,38 de lei. A încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul lui Nicolae Ursu, suma de 183 652,38 lei. A încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu, în beneficiul lui Nicolae Ursu, cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat, în sumă de 5609,57 de lei. În rest, pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată pentru revendicarea ce ține de desfacerea căsătoriei, s-a respins ca fiind neîntemeiată (f.d.136, 146/150, vol.I).

62. În motivarea soluției sale, instanța de fond a reținut că soții Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi Ursu nu mai duc o viață în comun, adică locuiesc separat, ambii fiind plecați peste hotarele țării, iar pârâta este de acord cu capătul de cerere privind desfacerea căsătoriei, astfel instanța a ajuns la concluzia de a admite cerința înaintată de reclamantul Nicolae Ursu și a desface căsătoria, încheiată între Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, înregistrată cu nr. XX la 22 septembrie 2019, conform certificatului de căsătorie seria XX-X XXXX, eliberat de Primăria XXXX, raionul XXXX, la 05 ianuarie 2022.

63. În partea ce ține de pretenția înaintată de Ursu Nicolae cu privire la partajarea mijloacelor bănești comune, instanța a reținut, că contul de depozit nr. XXXXXX/MDL (0004087289) deschis de Levițchi-Ursu Nicoleta de la B.C. „MAIB” S.A. și numerarul în sumă de 367304,77 de lei retras de pârâta

la 10 ianuarie 2022, reprezintă bunuri dobândite de soți în timpul căsătoriei și constituie proprietate devălmășă a părților Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu. Respectiv, instanța a determinat cotele-părți ideale, ce aparțin coproprietarilor Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu în bunurile: mijloacele financiare în sumă de 367304,77 de lei din contul de depozit nr. XXXXXXX/MDL (XXXXXX), deschis și deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., la câte 1/2 cotă-parte ideală din bunurile enumerate. Având în vedere că mijloacele bănești au fost acumulate de soți în timpul căsătoriei, dar extrase de către Nicoleta Levițchi-Ursu la 10 ianuarie 2022, când părțile nu mai conviețuiau împreună și se aflau în proces de divorț, instanța a dispus de încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu suma proporțională ce i se cuvine, în mărime de 183652,38 de lei. Or, sumele bănești au fost extrase de pârâtă în perioada când părțile deja nu mai duceau de facto gospodărie comună și drept urmare, Nicolae Ursu nu a beneficiat de suma extrasă din cont.

64. Examinând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 18 mai 2023 a respins apelul declarat de Nicolae Ursu. A admis apelul declarat de Nicoleta Levițchi-Ursu. A casat parțial hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central, în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, în această parte a pronunțat o nouă hotărâre prin care a respins integral, ca neîntemeiate, pretențiile lui Nicolae Ursu împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei. A încasat de la Nicolae Ursu în beneficiul Nicoletei Levițchi-Ursu taxa de stat în sumă de 4207,00 de lei achitați pentru examinarea apelului (f.d.217; 218/222, vol.I).

65. Pentru a decide astfel, instanța de apel analizând situația de fapt prin prisma prevederilor legale aplicabile speței, a conchis că nu va supune analizei și verificării și nu va da apreciere concluziei instanței de fond cu privire la admiterea cerinței de desfacere a căsătoriei, deoarece în această parte hotărârea nefiind contestată de părți, apelantul/reclamant Nicolae Ursu înaintând obiecții doar în partea stabilirii cheltuielilor de judecată, solicitând ca toate cheltuielile să fie trecute pe seama Nicoletei Levițchi-Ursu, iar dezacordul apelantei/pârâte Nicoleta Levițchi-Ursu cu hotărârea atacată se reduce la partajarea mijloacelor bănești.

66. Astfel, în partea ce ține de pretenția înaintată de Nicolae Ursu cu privire la partajarea mijloacelor bănești comune, instanța de apel a constatat că instanța de fond greșit a soluționat litigiul și a admis această pretenție deoarece din materialele cauzei se reține că pe parcursul căsătoriei, soții au avut depuneri bănești în contul de depozit deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., cont de depozit bancar nr. XXXXXXX/MDL în sumă de 375 000,00 de lei, iar la 10 ianuarie 2022, în timpul căsătoriei, după reținerea dobânzii de instituția financiară, Nicoleta Levițchi-Ursu a retras numerarul rămas în cont, în sumă de 367304,77 de lei.

67. La fel, instanța de apel a reținut că din materialele cauzei alte conturi bancare pe numele soților în care să existe mijloace bănești dobândite în timpul căsătoriei, care până la momentul divorțului nu au fost retrase sau care au fost retrase după desfacerea căsătoriei de unul dintre soți, nu s-au atestat.

68. Deci, la caz, unicul cont de depozit bancar pe numele Nicoletei Levițchi-Ursu este cel de la B.C. „MAIB” S.A., care a existat în perioada căsătoriei și de pe care au fost extrași banii de pârâtă la data de 10 ianuarie 2022, adică în timpul căsătoriei părților.

69. În această ordine de idei, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 19 alin.(1), art. 20 alin. (1), (3) și (5), art. 21 alin. (1) – (2) din Codul familiei, a accentuat că în temeiul institutului proprietății comune în devălmășie, oricare dintre coproprietarii devălmași poate săvârși acte de dispoziție cu privire la bunurile proprietate comune, mobile, dacă acordul încheiat între ei nu prevede altfel, astfel acordul celuilalt proprietar devălmaș este prezumat.

70. Corespunzător, instanța de apel a conchis că la caz este valabilă prezumția acordului lui Nicolae Ursu la efectuarea actelor de dispoziție asupra mijloacelor bănești ridicate de la instituția bancară de Nicoleta Levițchi-Ursu, deoarece la data de 10 ianuarie 2022, când au fost ridicate sumele bănești din contul de depozit bancar, părțile erau în căsătorie, iar Nicolae Ursu nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, care să răstoarne prezumția dată, respectiv nu a demonstrat faptul că mijloacele bănești ridicate de Nicoleta Levițchi-Ursu au fost utilizate în interesele personale ale ultimei, în detrimentul intereselor familiei.

71. În același context instanța de apel a ținut să accentueze că instanța de fond a dispus partajul bunurilor, care la data pronunțării hotărârii nu existau, situație care este inadmisibilă, deoarece nu poate fi partajat un bun care nu există, or, instanța de fond, prin admiterea pretenției de partaj a bunurilor, s-a referit și a soluționat pretenția ce se referă anume la mijloacele bănești din contul de depozit deținut de pârâta Nicoleta Levițchi- Ursu la B.C. „MAIB” S.A., bunuri care la data pronunțării hotărârii și partajării lor nu existau, drept urmare, a ajuns la concluzia că pretențiile lui Nicolae Ursu către Nicoleta Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei sunt neîntemeiată și urmează a fi respinse.

72. Subsecvent concluziei respective, instanța de apel a conchis de a respinge și cerința reclamantului de compensare a cheltuielilor de judecată, fără a mai face o analiză separată a apelului declarat de Nicolae Ursu, deoarece se referă la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant, în partea în care instanța de fond le-a respins, reieșind din dispozițiile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

73. În continuare cu privire la cerința apelantei Nicoleta Levițchi-Ursu privind compensarea cheltuielilor de judecată compuse de taxa de stat achitată pentru examinarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel având în vedere

prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, a considerat necesar de a încasa de la Nicolae Ursu în beneficiul Nicoletei Levițchi-Ursu taxa de stat în sumă de 4207,00 de lei, achitați pentru examinarea apelului, conform ordinului de încasare din 13 martie 2023.

74. În final, din considerentele descrise și anterior enunțate, având în vedere că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță, dar au fost apreciate greșit, la fel și normele de drept material au fost aplicate incorect și nu este necesară verificarea suplimentară a unor dovezi, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge apelul declarat de Nicolae Ursu, a admite apelul declarat de Nicoleta Levițchi-Ursu, a casa parțial hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul central, în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, în această parte a pronunța o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor lui Nicolae Ursu către Nicoleta Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei.

75. Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recurs și a materialelor dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel, respingând apelul declarat de Nicolae Ursu, și admitând apelul declarat de Nicoleta Levițchi-Ursu, și casând parțial hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătoria Orhei, sediul central, în partea admiterii pretenției de partajare a bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și, în această parte a pronunța o nouă hotărâre de respingere a pretențiilor lui Nicolae Ursu către Nicoleta Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei, a aplicat eronat normele de drept material și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate la actele cauzei, pe când în speță, instanța de fond a emis o concluzie legală și întemeiată.

76. Sub acest aspect, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe în ceea ce ține de faptul că părțile agreează desfacerea căsătoriei, întrucât familia s-a destrămat, soții ne mai locuind împreună, iar menținerea căsătoriei contrar voinței persoanelor a priori este imposibilă și alogică, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite cerința înaintată de reclamantul Nicolae Ursu și a desface căsătoria, încheiată între Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu, înregistrată cu nr. XXla 22 septembrie 2019, potrivit duplicatului certificatului de căsătorie seria XX-X XXXX, eliberat de Primăria XXXXX, raionul XXX, la 05 ianuarie 2022.

77. În continuare, cu referire la pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, suportate sub forma taxei de stat pentru pretenția cu privire la desfacerea căsătoriei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a conchide că instanța de fond corect a aplicat dispozițiile art. 97 alin. (3) din Codul de procedură civilă, și a respins cerința reclamantului cu privire la încasarea cheltuielilor legate de compensarea taxei de stat în mărime de 40,00 de lei, achitată pentru pretenția cu privire la desfacerea căsătoriei, deoarece de efectele desfacerii căsătoriei va beneficia inclusiv și reclamantul,

iar reprezentantul pârâtei Nicoleta Levițchi-Ursu, avocatul Ivan Turceac în ședința de judecată din 27 octombrie 2022, a recunoscut această pretenție (*a se vedea procesul verbal al ședinței de judecată - f.d.165, vol.I*).

78. Cu referire la pretenția reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, suportate sub forma taxei de stat pentru pretenția de determinare a cotei-părți ideale în sumă de 150,00 de lei potrivit notei de plată nr. 0080065XXXX din 12 februarie 2022, de taxă de stat pentru pretenția de partajarea a bunurilor proprietate comună în devălmășie în suma de 7313,00 de lei potrivit notei de plată nr. 009767XXXX din 11 septembrie 2022, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a constatat că instanța de fond ținând cont de faptul că pretențiile reclamantului s-au dovedit a fi întemeiate, corect a aplicat prevederile art. 82, art.83 și art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, și a conchis încasarea de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu suma de 5609,57 (183652,38 * 3%) de lei cu titlu de taxă de stat și suma de 100,00 de lei pentru pretenția nepatrimonială de determinare a cotei-părți ideale.

79. În continuare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind neîntemeiată concluzia instanței de apel cu privire la faptul că pretențiile lui Ursu Nicolae înaintate împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu privind partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și cu privire la încasarea sumei este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, deoarece la caz ar fi valabilă prezumția acordului lui Ursu Nicolae la efectuarea actelor de dispoziție asupra mijloacelor bănești ridicate de la instituția bancară de Levițchi-Ursu Nicoleta, deoarece la data de 10 ianuarie 2022, când au fost ridicate sumele bănești din contul de depozit bancar, părțile erau în căsătorie, iar Ursu Nicolae nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, care să răstoarne prezumția dată, respectiv nu a demonstrat faptul că mijloacele bănești ridicate de Levițchi-Ursu Nicoleta au fost utilizate în interesele personale ale ultimei, în detrimentul intereselor familiei.

80. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că instanța de apel la examinarea pretenției privind partajarea mijloacele bănești extrase de Nicoleta Levițchi-Ursu la 10 ianuarie 2022, a utilizat prezumția folosirii mijloacelor financiare în interesul familiei, din motiv că ar fi fost extrase în perioada când duceau gospodărie comună.

81. Completul de Judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că, de principiu, este valabilă prezumția că orice bun dobândit în timpul căsătoriei reprezintă proprietate comună în devălmășie (art. 572 alin. (2) din Codul civil în vigoare), precum și orice utilizare a bunurilor de către un soț se face în interesul comun. Iar, instanțele de judecată urmează să prezinte o diligență sporită la aplicarea sau neaplicarea prezumțiilor. În analiza partajului mijloacelor bănești între soți, standardul motivării soluției se ridică în mod proporțional cu apropierea temporală de momentul încetării de facto a căsniciei comune. Cu cât o operațiune financiară este mai apropiată de acel punct de desființare, cu atât mai mult instanțele trebuie să depună diligențe suplimentare

pentru a justifica temeinic includerea sau excluderea acestor sume din masa bunurilor comune.

82. În acest context, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează faptul că instanța de apel avea obligația să pună în discuția contradictorie a părților scopul extragerii acestor mijloace bănești, să cerceteze prin probe modul efectiv în care sumele au fost utilizate și să stabilească dacă ele au generat vreun beneficiu real pentru comunitatea patrimonială a soților. O motivare bazată exclusiv pe prezumții, fără investigarea concretă a faptelor relevante în contextul unei perioade tensionate și apropiate de destrămarea relației, riscă să conducă la soluții formale, în detrimentul unei analize reale a caracterului bunurilor.

83. În conexiunea celor relatate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentul apelantei invocat în cererea de apel precum că Nicoleta Levițchi-Ursu și Nicolae Ursu nu mai duceau o gospodărie comună de la momentul plecării Nicoletei Levițchi-Ursu la muncă în Anglia - luna martie 2020, este neîntemeiat, Or, din înscrisurile prezentat în instanța de fond de către Nicolae Ursu rezultă cert că ultimul a efectuat transferuri bănești la 19 august 2020 în sumă de 190,62 GBP ($190,62 * 21,6227 = 4100,09$ de lei), la 21 august 2020 în sumă de 660,00 GBP ($660,00 * 21,5483 = 14200,32$ de lei), la 28 august 208,10 GBP ($508,10 * 21,6919 = 10999,95$ de lei), la 16 septembrie 2020 în sumă de 36,00 GBP ($36,00 * 21,2133 = 742,47$ de lei), la 14 decembrie 2020 în sumă de 441,11 GBP ($441,11 * 22,7217 = 10000,05$ de lei), la 24 decembrie 2020 în sumă de 434,57 GBP ($434,57 * 23,0645 = 10000,05$ de lei), tot la 24 decembrie 2020 suma de 1085,13 GBP ($1085,13 * 23,0601 = 25000,15$ de lei), la 10 ianuarie 2021 în suma de 1093,63 GBP ($1093,63 * 22,8806 = 25000,13$ de lei), la 10 ianuarie 2021 suma de 815,56 GBP ($815,56 * 22,8806 = 18637,63$ de lei) către destinatarul Nicoletei Levițchi-Ursu, pe cardul deținut de ultima la B.C. „MAIB” S.A. (f.d.133/150, vol.I), astfel din constatările enumerate supra, se atestă că aportul coproprietarilor la acumularea mijloacelor bănești, a fost unul egal.

84. Tot, din materialele cauzei Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține în cadrul dezbaterilor în fond, reprezentantul pârâtei Nicoleta Levițchi-Ursu, avocatul Ivan Turceac a vociferat circumstanța din care rezultă că părțile au dus o gospodărie comună până în toamna anului 2021.

85. Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunea cu care a fost investită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când instanța de fond, în mod temeinic și legal a ajuns la concluzia de a admite pretențiile referitor la stabilirea mărimii cotelor-părți din bunurile proprietate comună în devălmășie, instanța determină cotele-părți ideale, ce aparține coproprietarilor Nicolae Ursu și Nicoleta Levițchi-Ursu în bunurile: mijloacele financiare în sumă de 367 304,77 de lei din contul de depozit nr. XXXXXXXX/MDL (0XXXXXX), deschis și deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la B.C. „MAIB” S.A., la câte 1/2 cotă-parte ideală, iar, reieșind dispozițiile art.25 alin. (1) - (3)

din Codul familiei, a concluzionat că urmează a fi încasat de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu suma proporțională ce i se cuvine, în mărime de 183 652,38 lei. Or, sumele bănești au fost extrase de către pîrîta în perioada când părțile deja nu mai duceau de facto gospodărie comună și drept urmare, Nicolae Ursu nu a beneficiat de suma extrasă din cont.

86. În susținerea soluției enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că la momentul extragerii sumelor bănești, la 10 ianuarie 2022, foștii soți nu mai conviețuiau împreună, fapt ce se atestă din antetul cererii de chemare în judecată cât și din antetul cererii de apel, și anume prin indicarea domiciliului Nicoletei Levițchi-Ursu, r-nul Orhei, satul Mana, iar domiciliul lui Nicolae Ursu r-nul Orhei, satul Peresecina.

87. Subsecvent, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel eronat a conchis faptul că la caz este valabilă prezumția acordului lui Ursu Nicolae la efectuarea actelor de dispoziție asupra mijloacelor bănești ridicate de la instituția bancară de Levițchi-Ursu Nicoleta, or, la examinarea cauzei în ordine de apel era obligația apelantei de a proba și demonstrat faptul că Nicolae Ursu a cunoscut despre extragerea sumele bănești de către Nicoleta Levițchi-Ursu la data de 10 ianuarie 2022, și precum că ultimul a dat acordul ca intimatei de a se folosi unipersonal, în afara intereselor familiei de sumele bănești extrase în cuantum de 367 304,77 de lei din contul de depozit nr. XXXXXX/MDL (XXXXXXXXXX), deschis și deținut de Nicoleta Levițchi-Ursu la BC „MAIB” SA.

88. În continuare, având în vedere că hotărârea instanței de fond în latura admiterii cererii de chemare în judecată a Nicolae Ursu împotriva lui Nicoleta Levițchi-Ursu, cu privire la desfacerea căsătoriei și în latura cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel în această parte a fost pronunțată cu aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei și interpretarea eronată a normelor de drept material, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține caracterul întemeiat al recursului declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu, iar drept consecință, recursul urmează a fi admis, casată parțial decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, în latura respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Nicolae Ursu împotriva lui Nicoleta Levițchi-Ursu, cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și în latura dată urmează a fi menținută hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătoriei Orhei, sediul Central. În rest, decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău urmează a fi menținută.

89. Cu referire la cerința recurentului cu privire la încasarea de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu, taxa de stat achitată pentru examinarea cererii de recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea

reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

90. Prin prisma normelor de drept enunțate, Completul de judecată al Curții Supreme consideră necesar de a încasa de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu, taxa de stat achitată de către recurent în instanța de recurs în sumă de 2755,00 de lei.

91. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 445 alin. (1) lit. f), alin. (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Admite recursul declarat de avocatul Alexandru Savva, în interesele lui Nicolae Ursu.

Casează parțial decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Ursu împotriva lui Nicoleta Levițchi-Ursu, cu privire la desfacerea căsătoriei, partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, în latura respingerii, ca neîntemeiate, pretențiile lui Nicolae Ursu împotriva Nicoletei Levițchi-Ursu cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților și în latura dată se menține hotărârea din 28 octombrie 2022 a Judecătorei Orhei, sediul central.

În rest, decizia din 18 mai 2023 a Curții de Apel Chișinău se menține.

Se încasează de la Nicoleta Levițchi-Ursu în beneficiul lui Nicolae Ursu, taxa de stat achitată pentru examinarea cererii de recurs în sumă de 2755,00 (două mii șapte sute cincizeci și cinci,00) de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni